

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010298
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3513010298.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich M. X. P. P. V., v trestnej veci obžalovaných V. T. P. B.. trestne stíhaných pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 10. marca 2017 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaní: 1. V. T., N.. XX.XX.XXXX M. W.,
C. A. W., M. L.. Č.. XXXX/X, C..Č.. Ú. F. N. M.,
2. R. A., N.. XX.XX.XXXX M. A.,
C. A. N. V. N. M., N. B.,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j ú spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.08.2013, Pv 925/12- 24, pre skutok právne posúdený ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných

1T/117/2013

IČS: 3513010342

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že

V. T. P. R. A. od doposiaľ presne nezisteného času do 09.30 hod. dňa 31.10.2012 neoprávnene držali v osobnom motorovom vozidle zn. B. R., čiernej farby, EČV: W., VIN: VSSZZZ1MZYZR018238, nachádzajúcim sa na Š. L. približne 100 m od reštaurácie K. M. N. V. N. M. 1 ks zatavenej zeleno-bielej injekčnej striekačky s priemerom 1 cm a dĺžkou 2 cm, obsahujúcou 57 mg bieleho kryštalického materiálu s priemernou koncentráciou 77% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 44 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého možno pripraviť 1 jednorazovú dávku drogy, ktorý je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ďalej poskladaný kus bieleho papiera s obsahom sušeného rastlinného materiálu s hmotnosťou 46 mg s obsahom tetrahydrokanabinolu vo výške 21,1% hmotnostného THC, t. j. 10 mg THC, teda za jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý sú obžalovaní stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovaným trestné konanie pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona pod sp. zn. 1T/113/2013 na základe obžaloby Okresnej prokuratúry

Nové Mesto nad Váhom Pv 9257/12 - 24 zo dňa 07.08.2013 na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej R. A. a pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/87/2013 súd zistil, že bola senátom tunajšieho súdu právoplatne odsúdená pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd prejednal vec oboch obžalovaných v zmysle § 349 Trestného poriadku v senátnom zložení.

V predmetnej veci nariadil súd dňa 20.08.2015 uznať obžalovaných za vinný z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20

1T/117/2013

IČS: 3513010342

Trestného zákona a u oboch upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody. U obžalovaného V. T. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona s poukazom na Trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/147/2013 zo dňa 02.01.2014, nakoľko týmto trestným rozkazom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. U obžalovanej R. A. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/87/2013 zo dňa 25.06.2013, nakoľko týmto trestným rozkazom uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 35 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom mesiace je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 23Tpo/133/2015 - 342 zo dňa 23.02.2016 vyššie citovaný rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplynulo, že obžalovaní mali vydať zaistenú striekačku a skladačku po výzve polície na jej vydanie pod hrozbou donútenia a uloženia poriadkovej pokuty. Zo zápisnice o vydaní veci z č. I. 71, 72 spisu vyplýva, že dňa 31.10.2012 o 09.40 hod. obžalovaní po poučení podľa § 89 ods. 1 Trestného zákona dobrovoľne vydali zatavenú injekčnú striekačku a skladačku, pričom tento procesný postup príslušníkov PZ nebol v súlade so zákonom. Zo žiadneho dôkazu zabezpečeného v uvedenej veci nevyplýva skutočnosť, že by obžalovaní boli v súvislosti s výzvou na dobrovoľné vydanie veci poučení o práve nebyť nútený obviňovať samých seba. Ak sa príslušníkom PZ sa zdali obžalované podozriví, či už zo spáchania priestupku alebo trestného činu, mali povinnosť najskôr im oznámiť z čoho sú podozriví a následne ich poučiť o právach, a to aj o práve, že k priznaniu sa zo spáchania priestupku alebo trestného činu nie je možné nikoho nútiť. Zákaz donútenia k priznaniu zahŕňa nielen právo nevypovedať, ale aj právo neprispieť žiadnym aktívnym spôsobom (priamo alebo nepriamo) k svojmu obvineniu. Ak mali príslušníci PZ podozrenie zo spáchania trestného činu a nedošlo k vydaniu vecí vyššie uvedeným zákonným spôsobom, mali postupovať podľa Trestného poriadku, t. j. osoby podozrivé zo spáchania trestného činu zadržať podľa § 85 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku vykonať osobnú prehliadku so súhlasom prokurátora. neobstojí argumentácia, že obvinení vydali veci dobrovoľne na základe výzvy príslušníka PZ. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že takto získaný dôkaz bez náležitého poučenia obžalovaných nemožno považovať za dôkaz získaný zákonným spôsobom.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V. T., R. A., B. C. V., L. K., prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ k zaisteným drogám, zápisnice o vydaní veci - marihuany a pervitínu, a prečítal ostatné listinné dôkazy vzťahujúcu sa na predmetnú vec a osoby obžalovaných.

1T/117/2013

IČS: 3513010342

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor a obžalovaní nechceli uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby a po zákonom poučení obžalovaných o ich právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku obaja zhodne vyhlásili, že sú nevinní. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných o nevinnu súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu.

*****

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný V. T. poprel na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku, pričom na svoju obhajobu uvádzal, že nájdené drogy mu nepatria, nie

je konzumentom drog. Podľa neho je vinný svedok C. V., ktorého sú všetky veci, pre ktoré ho naháňala kriminálka, lebo K. K. V.. bol volavka, ktorému mal predať drogy C. V.. R. A. odšoférovala auto. V. pred policajtmí utiekol z auta a podal mu veci. Policajti ho následne prehľadali a vo vrecku našli to, čo mu dal V. s tým, že majú akože dobrovoľne vydať veci. Obžalovaná R. A. takisto poprela spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Z jej výpovede vyplynulo, že viezla V.. Išli na S., kde V. niekoho spozoroval a potom vyskočil z auta. Rozpor medzi výpoveďou na hlavnom pojednávaní a výpoveďou z prípravného konania zo dňa 28.05.2013, v ktorej sa priznala k spáchaniu skutku a oľutovala jeho spáchanie, vysvetlila tým, že si presne nespomína na to čo sa vtedy stalo, lebo mala otras mozgu. V tej dobe bola užívateľkou pervitínu. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná utrpela vážne zranenia pri dopravnej nehode a má následne problémy s pamäťou, boli prečítané výpovede obžalovanej z prípravného konania zo dňa 04.03.2013 a 28.05.2014. V oboch výsluchoch sa v prípravnom konaní priznala ku skutku a popísala svoje konanie ako aj konanie spoluobžalovaného V. T.. Obžalovaná k prečítaným zápisniciam nič neuviedla. Na pojednávaní konanom dňa 07.07.2015, obžalovaní V. T. a R. A., sa priznali k spáchaniu skutku. Z výpovede obžalovaného V. V. vyplynulo, že ku skutku nemá k tomu čo povedať. V inkriminovaný deň ho policajti zadržali, prehľadali, nenašli u neho žiadne drogy. To, že u obžalovaných drogy našli nevedel. Dozvedel sa to neskôr od polície, ani nevedel, že nejaké drogy obžalovaní mali. Potom ho policajti zobrali a zadržali za kradnuté veci, čo sa našli v aute. O drogách v aute nemá vedomosť. Z výpovede svedka L. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je príslušníkom PZ a obaja obžalovaní v inkriminovaný deň po zákonom poučení obžalovaných dobrovoľne vydali drogy a bola s nimi spísaná zápisnica o vydaní veci. Z výpovede svedka J. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je príslušníkom PZ, pričom kolega dostal informáciu, že osoby jazdiace na vozidle majú mať omamné a psychotropné látky, pričom vozidlo našli, zastavili pri vozidle, obžalovaní dobrovoľne vydali drogy a vec si prevzal vyšetrovateľ. Z výsluchu znalca z Kriministického a expertízneho ústavu W. A. J.. P. A. k podanému znaleckému posudku vyplynulo, že sa posudku pridriava. Ku konope znalec uviedol, že za jednorazovú dávku marihuany považuje ústav 10 a 30 mg účinnej látky THC alebo 50 mg až 500 mg. Spáchanie skutku v prípravnom konaní preukazovali ako aj v konaní pred súdom výpovede svedkov

1T/117/2013

IČS: 3513010342

L. K. P. J. A., zápisnice o vydaní veci zo dňa 31.10.2012, podľa ktorej obaja obžalovaní dobrovoľne vydali 1 ks zatavenej zeleno-bielej striekačky s priemerom 1 cm a dĺžkou 2 cm, obsahujúcou 57 mg bieleho kryštalického materiálu, v ktorej bol podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/15635, identifikovaný ako metamfetamín s priemernou koncentráciou 77% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 44 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého možno pripraviť 1 jednorazovú dávku drogy. Pri vykonanej prehliadke motorového vozidla bol nájdený dňa poskladaný kus bieleho papiera s obsahom sušeného rastlinného materiálu s hmotnosťou 46 mg, ktorý podľa záverov znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/15635 obsahovala tetrahydrokanabinol vo výške 21% THC, t.j. 10 mg THC, teda 1 obvykle jednorazovú dávku drogy.

V súvislosti s drogovou trestnou činnosťou, a je tomu tak aj v prejednávacom prípade ohľadne nájdenej zelenej sušenej rastliny, však vyvstáva všeobecný problém určenia obvykle jednorazovej dávky drogy. Pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, ktorý však nie je jednoznačne definovaný Trestným zákonom. Trestný zákon totiž neurčuje pri jednotlivých druhoch drog, čo sa rozumie pod obvykle jednorazovou dávkou drogy a preto definícia tohto právneho pojmu je odkázaná na súdnu prax. Základným obligatónym znakom skutkovej podstaty tzv. drogových trestných činov (§ 171, 172, 173 Trestného zákona) je preukázanie, či zaistený materiál obsahuje omamnú (psychotropnú) látku. Skúmanie obsahu účinnej látky v zaistenom materiáli má význam pre zistenie, či skutočne ide o omamnú látku v zmysle § 130 ods. 5 Trestného zákona, čiže látku, ktorá je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie. Ak by zaistený materiál nedosahoval aspoň minimálne množstvo účinnej látky schopné ovplyvniť psychiku človeka, nešlo by omamnú látku a nebol by naplnený zákonný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty. V rámci skúmania zaisteného materiálu je potom potrebné určiť najmä jeho druh, hmotnosť a koncentráciu účinnej (psychoaktívnej) látky. Citovaným znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava je jednoznačne preukázané, že materiál zaistený v motorovom vozidle pochádza z rastliny rodu Cannabis - konope a je omamnou látkou, pretože obsahuje účinnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktorá je schopná ovplyvniť psychiku človeka a určil obvyklú jednorazovú dávku marihuany na základe obsahu účinnej látky. Tu treba podotknúť, že Kriministický a expertízny ústav PZ nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy, pretože ide o právnu otázku, a nie je oprávnený ani stanovovať jej množstvo. Jeho úlohou je predovšetkým zistiť,

či zaistený materiál je omamnou látkou, určiť jej druh a hmotnosť. Z citovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ teda vyplynulo, že z predloženého množstva konope s hmotnosťou 46 mg s priemernou koncentráciou 21,1% hmotnostných THC, obsahujúca 10 mg THC, možno považovať za obvyklú jednorazovú dávku drogy.

1T/117/2013

IČS: 3513010342

Súd vychádzajúc z doterajších rozhodnutí súdov vyššieho stupňa (pozri napr. Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 zo dňa 20.09.2011, rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/127/2011 a sp. zn. 4To/11/2014) ako rozsudku aj z tunajšieho súdu 1T/187/2012 zo dňa 17.10.2014, pri podrobnom skúmaní a posudzovaní pojmu „obvykle jednorazovej dávky“ dospel k záveru, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu konopy. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria možno za obvykle jednorazovú dávku považovať množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg (0,5 g) vysušenej konopy. K tomuto záveru súd dospel nielen na základe citovaného uznesenia Krajského súdu v Žiline, ale aj z doterajšej praxe Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ známej súdu z úradnej činnosti, keď Kriminalistický a expertízny ústav PZ považuje za obvyklú jednorazovú dávku marihuany o hmotnosti 100 - 500 mg s účinnou látkou THC, pričom tento hmotnostný údaj vychádza zo záchytov, ktoré sú im dané na skúmanie zložkami polície. Teda z hľadiska hmotnostného kritéria, bez ohľadu na účinnú látku THC, i Kriminalistický a expertízny ústav PZ má vedomosť a predstavu aká veľká je obvykle jednorazová dávka drogy. K účinnej látke THC v konope je potrebné uviesť, že samotným bežným konzumentom marihuany nie je obsah a koncentrácia THC v kupovanej (resp. predávanej) dávke známa, keďže táto sa zisťuje špeciálnym laboratórnym skúmaním (metódou kapilárnej plynovej chromatografie), ktorá pre bežného konzumenta nie je dostupná. Obsah THC však osoba, ktorá marihuanu pestuje, predáva, kupuje alebo inak zadáva, či konzumuje, nepozná a je nepravdepodobné, že by obvinený mal k dispozícii prístroj, ktorý by umožňoval určiť presnú koncentráciu THC a na základe jej určenia rozdelil zadováženú marihuanu na taký počet jednorazových individuálnych dávok, ktorý by zodpovedal počtu obvyklých jednorazových dávok určených metodikou Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ (Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.09.2011). Je však nesporné, že každý kto s marihuanou nejakým spôsobom nakladá, pozná váhové množstvo konope - marihuany, pričom konzumenti si marihuanu zadávajú v hmotnostných jednotkách na gramy a nie podľa koncentrácie THC. Pri určovaní obvykle jednorazovej dávky je potrebné vychádzať z empirických poznatkov a z bežných zvyklostí. Tieto je možné získať a sú k dispozícii na základe monitoringu čierneho trhu s marihuanou, záchytní, ktoré má k dispozícii kriminalistický a expertízny ústav a zo súdnej praxe. Pre určenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatelia tzv. drogovej trestnej činnosti, nie je možné určovať obvykle jednorazovú dávku marihuany podľa závislosti konzumenta, pretože konzument si bez ohľadu na svoju závislosť, pri zabezpečovaní obvykle jednorazovej dávky tejto drogy túto zadáva na množstvo (váhu) a tomu prispôsobuje počet zadovážených dávok. Preto súd dospel k záveru, že v zmysle uvedeného nemožno považovať nájdené množstvo za obvykle jednorazovú dávku drogy.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného V. T. vyplynulo, že bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany 2T/147/2013 pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením pre výkon trestu o

1T/117/2013

IČS: 3513010342

ústavu so stredným stupňom stráženia, čo vyplýva aj z pripojeného a oboznámeného spisu Okresného súdu Piešťany 2T/147/2013.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej R. A. vyplynulo, že má dva záznamy. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.06.2013, sp. sz. 2T/87/2013, pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), § 171 ods. 1 Trestného zákona na podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 11 mesiacov so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom a primeranými povinnosťami a obmedzeniami, čo vyplýva aj z pripojeného a oboznámeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/87/2013.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené ostatné listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú vec ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu pri ďalšom hodnotení vykonaných konštatuje, že v dôsledku porušenia zákazu donútenia k priznaniu, nemožno prihliadať ako na použiteľný dôkaz zápisnicu o vydaní vecí, podľa ktorej mali obžalovaní dobrovoľne vydať zatavenú injekčnú striekačku

a skladačku. Ak bol v rozpore so zákonom získaný dôkaz, potom ďalší dôkaz, ktorý z neho vychádza a v tomto prípade je to znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, tiež nemožno použiť, pretože pôvodný dôkaz trpí takou vadou, ktorá sa prenáša aj na tento posudok. Nepoužiteľnosť výsledkov zápisnice o vydaní veci znamená nepoužiteľnosť aj znaleckých posudkov týkajúcich sa odborného posúdenia zaisteného obsahu zatavenej injekčnej striekačky a skladačky, nakoľko nemožno považovať za zákonný dôkaz taký dôkaz, ktorý vychádza z postupu, ktorý bol v rozpore so zákonom. Návrh prokuratúry na vykonanie znaleckého skúmania zaistených materiálov len na základe výpovedí obžalovaných, ktorí sa v neskoršom štádiu trestného konania k svojej trestnej činnosti priznali, súd zamietol z dôvodu, že samotné znalecké skúmanie je založené výlučne na fyzickom a exaktnom skúmaní samotnej látky, ktorého výsledkom má byť zistenie, či skúmaná látka obsahuje účinnú látku, ktorá je schopná ovplyvniť psychiku človeka. Vychádzať len z výpovedí obžalovaných bez akejkoľvek možnosti overenia pravdivosti ich tvrdení ďalším skúmaním nie je spôsobilé spoľahlivo určiť, či zaistená zatavená injekčná striekačka a skladačka obsahuje účinnú látku jej druh a množstvo. Obsah zatavenej injekčnej striekačky a skladačky nemôže byť predmetom ďalšieho skúmania, nakoľko boli skúmané spotrebované, pričom výsledky skúmania nie je možné použiť v tomto konaní pre podstatnú vadu, spočívajúcej v porušení zákazu donútenia k priznaniu. Návrh prokuratúry na výsluch ďalších svedkov a to policajtov L. K. P. J. A. k otázke, či obžalovaní boli pod hrozbou poriadkovej pokuty nútení k vydaniu zaistených látok súd zamietol, pretože uvedení svedkovia boli v na hlavnom pojednávaní vypočutí a podľa obsahu spisu - podpísanej zápisnice o vydaní veci, mali obžalovaní zatavenú injekčnú striekačku a skladačku vydať po výzve polície pod hrozbou poriadkovej pokuty. Výsledky samotného dokazovania nevedú

1T/117/2013

IČS: 3513010342

k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že obaja obžalovaní prechovávali protiprávne 31.10.2012 drogy.

Záver o vine akéhokoľvek obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach. Ustanovenie § 2 ods. 4 Trestného poriadku, obsahuje základnú zásadu trestného konania, a to zásadu prezumpcie neviny. Každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Prezumpcia neviny vyjadruje objektívnu právnu situáciu. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú základné pravidlá, ktoré súd musí v plnom rozsahu rešpektovať. Jedná sa najmä o zásadu, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať a navrhovať dôkazy o svojej nevine. Ďalšou zásadou je zásada „in dubio pro reo“, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. V danom prípade súd nemal dostatok spoľahlivých dôkazov, na základe ktorých by mohol s istotou vysloviť, že skutok sa stal tak ako bol žalovaný a spáchali ho obžalovaní spôsobom ako im ho kladie obžaloba za vinu. Dostupné dôkazy však spolu nevytvárajú ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, na základe ktorých by bolo možné vysloviť logický záver o tom, že sa skutok stal, následne, že je trestným činom a spáchali ho obžalovaní. Za takejto dôkaznej situácie súd obžalovaných V. T. P. R. A. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel

1T/117/2013

IČS: 3513010342

a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.